

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

54. uważa, że konieczne jest koordynowanie działań wspieranych przez EFS na różnych szczeblach politycznych, tak aby umożliwić skuteczne stosowanie podejścia terytorialnego; w szczególności uznaje za niezbędne powiązanie usług edukacyjnych i infrastruktury edukacyjnej z zapotrzebowaniem na lokalnym rynku pracy;

55. uważa, że zasadnicze znaczenie ma propagowanie sprawdzonych rozwiązań przez państwa członkowskie w kontekście wartościowego i skutecznego długoterminowego planowania rozwoju terytorialnego, a także godnego i trwałego zatrudnienia, tak aby zapobiegać ubóstwu i bezrobociu oraz zwalczać te zjawiska;

o
o o

56. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0003

Fundusz Solidarności Unii Europejskiej – wdrożenie i stosowanie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie Funduszu Solidarności Unii Europejskiej – wdrożenia i stosowania (2012/2075(INI))

(2015/C 440/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 175, 212 i 222 TFUE,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej⁽¹⁾,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 7 listopada 2002 r. między Parlamentem Europejskim, Radą a Komisją w sprawie finansowania Funduszu Solidarności Unii Europejskiej, uzupełniające Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Przyszłość Funduszu Solidarności Unii Europejskiej” (COM(2011)0613),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji pt. „Fundusz Solidarności Unii Europejskiej – Sprawozdanie roczne za 2010 r.” (COM(2011)0694),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji pt. „Fundusz Solidarności Unii Europejskiej – Sprawozdanie roczne za 2008 r. oraz sprawozdanie z doświadczeń nabytych po sześciu latach stosowania nowego instrumentu” (COM(2009)0193),
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Fundusz Solidarności Unii Europejskiej⁽³⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie przyszłości Funduszu Solidarności Unii Europejskiej⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 283 z 20.11.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 331.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 52.

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

- uwzględniając sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 3/2008 pt. „Fundusz Solidarności Unii Europejskiej: czy jego działania są szybkie, sprawne i elastyczne?”⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0398/2012),
- A. mając na uwadze, że Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w art. 222 stanowi, że Unia i jej państwa członkowskie działają wspólnie w duchu solidarności, jeżeli jakiekolwiek państwo członkowskie stanie się ofiarą klęski żywiołowej lub katastrofy spowodowanej przez człowieka lub przedmiotem ataku terrorystycznego;
- B. mając na uwadze, że Fundusz Solidarności Unii Europejskiej jest głównym instrumentem, poprzez który Unia Europejska realizuje solidarne działania, zapewniając istotne wsparcie finansowe dla państw członkowskich lub regionów dotkniętych przez poważne klęski;
- C. mając na uwadze, że w przypadku konieczności uruchomienia Funduszu Solidarności jest on powszechnie postrzegany jako jeden z najbardziej udanych instrumentów, jakimi dysponuje Unia Europejska, gdyż stanowi widoczny, zdecydowany i istotny przejaw solidarności Europy z jej obywatelami znajdującymi się w trudnej sytuacji;
- D. mając na uwadze, że wniosek ustawodawczy z 2005 r. dotyczący nowego rozporządzenia w sprawie Funduszu Solidarności spotkał się z wielkim wsparciem ze strony Parlamentu Europejskiego, ale okazał się nie do zaakceptowania przez większość państw członkowskich i został ostatecznie wycofany przez Komisję;
- E. mając na uwadze, że obecny kryzys zmusza państwa członkowskie i Unię Europejską do powstrzymania się od nadmiernych wydatków;
- F. mając na uwadze, że w szeregu sprawozdań⁽²⁾ wskazywano na potrzebę zmiany obecnego rozporządzenia w sprawie Funduszu Solidarności przede wszystkim w celu usprawnienia jego funkcjonowania i poprawy skuteczności z poszanowaniem zasady pomocniczości;

Realizacja Funduszu Solidarności Unii Europejskiej

1. podkreśla znaczenie Funduszu Solidarności jako głównego instrumentu pozwalającego Unii Europejskiej na podejmowanie działań w obliczu poważnej klęski na terytorium Unii lub państw prowadzących negocjacje w sprawie przystąpienia do UE;
2. stwierdza, że pomimo dobrego odbioru Funduszu przez obywateli należy poprawić jego skuteczność poprzez zwiększenie elastyczności, usprawnienie i zapewnienie większej widoczności w celu zwiększenia wiarygodności Unii Europejskiej w oczach jej obywateli;
3. podkreśla znaczenie pomocy udzielanej państwom członkowskim w ramach Funduszu Solidarności w zmniejszaniu obciążeń dla finansów publicznych w związku z sytuacjami nadzwyczajnymi spowodowanymi przez poważne klęski, które to obciążenia często przerastają możliwości tych krajów;
4. uważa, że obecny czas uruchomienia Funduszu jest zdecydowanie nie do przyjęcia i dlatego wskazuje na potrzebę zwiększenia wydajności i szybkości procedur administracyjnych koniecznych do uruchomienia Funduszu, zgodnie z którymi obecnie wymaga się interwencji trzech instytucji europejskich, aby zatwierdzić to uruchomienie, co opóźnia reakcję i nadmiernie wydłuża czas potrzebny na udzielenie pomocy państwom członkowskim dotkniętym klęską, pomniejszając także spodziewane wyniki;
5. podkreśla, że większość złożonych wniosków (63 %) należała do kategorii wyjątkowej „klęski o zasięgu regionalnym” i że 66 % z nich zostało odrzuconych po ocenie przeprowadzonej przez Komisję;

⁽¹⁾ Dz.U. C 153 z 18.6.2008, s. 1.

⁽²⁾ Sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 3/2008; sprawozdanie Komisji pt. „Fundusz Solidarności Unii Europejskiej – Sprawozdanie roczne za 2010 r.”; sprawozdanie Komisji pt. „Fundusz Solidarności Unii Europejskiej – Sprawozdanie roczne za 2008 r. oraz sprawozdanie z doświadczeń nabytych po sześciu latach stosowania nowego instrumentu”; opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Przyszłość Funduszu Solidarności Unii Europejskiej”.

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

6. jest zdania, że w przypadku klęsk określonych jako „następujące powoli” obecne przepisy przedmiotowego rozporządzenia stwarzają prawne i praktyczne przeszkody na drodze do uruchomienia Funduszu i w związku tym zwraca się do Komisji o rozważenie przyjęcia bardziej elastycznego podejścia do ustalonego terminu składania wniosków, tak aby poświęcić szczególną uwagę zapewnieniu pokrywania takich strat przez Fundusz Solidarności;

Zalecenia w celu usprawnienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej

7. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji w sprawie konieczności dokonania przeglądu aktualnego rozporządzenia w sprawie Funduszu w celu poprawy jego funkcjonowania i skuteczności; podziela pogląd Komisji, że ze względu na obecny kryzys gospodarczy proponowana zmiana regulacyjna nie powinna stanowić dodatkowego obciążenia finansowego dla budżetu Unii lub państw członkowskich;

8. przypomina, że nie należy zaprzestać stosowania zasady, iż winowajca płaci, aby korzystanie z Funduszu Solidarności nie zwalniało od odpowiedzialności osób winnych za katastrofę;

9. uważa, że opór pewnych państw członkowskich, które obawiają się, iż niektóre istotne zmiany w podstawie prawnej tego instrumentu będą się wiązały ze znacznym nakładem finansowym, jest nieuzasadniony i może ograniczyć dostosowanie rozporządzenia z 2002 r. do pewnych uściśleń i próby poprawy funkcjonowania Funduszu; przypomina, że od momentu utworzenia Funduszu liczba, rodzaje, dotkliwość i natężenie klęsk w regionach Unii Europejskiej znacznie się zwiększyły;

10. z zadowoleniem przyjmuje jednak fakt, że wprowadzenie pewnych dostosowań do obowiązujących przepisów przeloży się na znaczną poprawę funkcjonowania Funduszu i nie wpłynie na jego charakter oraz cel istnienia, którym przede wszystkim jest zapewnienie elastycznego i skutecznego narzędzia, dzięki któremu możliwe jest szybkie niesienie pomocy obywatelom dotkniętym przez zjawisko, które głęboko wpływa na ich życie i dobrobyt;

11. zastanawia się, czy jaśniejsze i precyzyjniejsze zdefiniowanie pojęcia klęski zmniejszyłyby sceptycyzm wielu państw członkowskich sprzeciwiających się gruntownej reformie tego unijnego instrumentu;

Skrócenie czasu potrzebnego na udzielenie pomocy

12. podkreśla pilną potrzebę i konieczność uproszczenia biurokratycznych procesów niezbędnych do uruchomienia tego unijnego instrumentu, dzięki czemu można by skrócić okres między wystąpieniem klęski a otrzymaniem pomocy przez zainteresowane państwo członkowskie lub region, który to okres niekiedy wynosi ponad rok; przypomina jednak, że instrument ten nie został stworzony, aby reagować w sposób szybki, lecz aby zwracać koszty działań nadzwyczajnych finansowanych pierwotnie przez władze publiczne danego kraju;

13. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji Europejskiej dotyczący przyczynienia się do uproszczenia procedur na poziomie europejskim, tak aby zredukować opóźnienia; podkreśla, że państwa członkowskie powinny również przeanalizować swoje procedury administracyjne oraz wykryć i usunąć zatory, które mogą być przeszkodą w szybszym uruchamianiu pomocy dla potrzebujących regionów;

14. wzywa państwa członkowskie do ścisłej współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi na wszystkich etapach wdrażania, w celu zapewnienia widoczności i skuteczności pomocy Unii w terenie i propagowania zrównoważonych rozwiązań;

15. uważa za interesujący i właściwy wniosek Komisji dotyczący połączenia decyzji o przyznaniu dotacji oraz umów wykonawczych Komisji i państw członkowskich po uruchomieniu środków finansowych przez Parlament Europejski i Radę, gdyż przyczyniłoby się to do zaoszczędzenia czasu, a w konsekwencji również do szybszego reagowania;

16. uważa, że ze względu na niepewność i nieprzewidywalność liczby i dotkliwości klęsk, które mogą się zdarzyć, Fundusz musi pozostać – tak jak obecnie – poza budżetem Unii i być uruchamiany w momencie wystąpienia zdarzenia;

17. zgadza się z tym, że wprowadzenie możliwości dokonywania przedpłat zaraz po zgłoszeniu przez poszkodowane państwo wniosku o pomoc jest również dobrym sposobem na przyspieszenie procesu udzielania pomocy krajom dotkniętym poważną klęską żywiołową i że pomogłoby to zwiększyć skuteczność Funduszu Solidarności; uważa, że w przypadku wprowadzenia przedpłat powinny one stanowić określony procent całkowitej kwoty przewidywanej pomocy, a w sytuacji, gdyby wniosek nie został przyjęty, przedpłaty powinny być zwracane do budżetu Unii;

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

Zwiększenie jasności w zakresie stosowania i definicji

18. wzywa Komisję do jasnego określenia zakresu stosowania i zasięgu działania Funduszu w celu wyeliminowania potencjalnej niepewności prawa co do jego zakresu, a także w celu uniknięcia otrzymywania wniosków od państw członkowskich, które pomimo świadomości, że wnioski te zostaną odrzucone, składają je pod naciskiem swoich obywateli;

19. jest zdania, że jeśli jakaś klęska powoduje efekt kaskadowy, powiązane z nią szkody również powinny być objęte wsparciem w ramach Funduszu, jeżeli mają istotny wpływ na strukturę społeczno-gospodarczą regionu;

20. podkreśla konieczność określenia w jasny i prosty sposób, czym jest klęska na poziomie regionalnym, oraz konieczność wyjaśnienia zasad kwalifikowania klęsk występujących na szczeblu regionalnym poprzez wprowadzenie prostych i obiektywnych kryteriów pozwalających na ich rozpatrywanie w sposób podobny do innych klęsk i wyeliminowanie wszelkich możliwości interpretacji spekulacyjnych oraz wątpliwości co do ewentualnego kwalifikowalności wnioskodawców;

21. uważa, że kryterium oparte na progu dochodu mogłoby zostać dostosowane i wykorzystywane jako kryterium ogólne w odniesieniu do wszystkich rodzajów klęsk; podkreśla, że w przypadku ustanowienia tego kryterium jako wskaźnika do określania kwalifikowalności klęsk o zasięgu regionalnym należałoby dostosować je do regionalnego poziomu PKB w ostatnim roku, dla którego dostępne są oficjalne dane, mnożąc przez wcześniej określony wskaźnik korekcyjny uwzględniający straty niewymierne w zakresie dochodów, a także bezpośrednie i pośrednie skutki, które zwykle towarzyszą klęskom o zasięgu regionalnym i często są znacznie wyższe niż straty odnotowane w zakresie dochodów;

22. jest zdania, że zastosowanie progu szkód w wysokości 1,5 % regionalnego PKB na poziomie NUTS 2 ⁽¹⁾, który proponuje się jako wskaźnik do określania kwalifikowalności klęski o zasięgu regionalnym, pozwoliłoby na sprecyzowanie wymagań odnośnie do dopuszczalności lub niedopuszczalności wniosku o uruchomienie Funduszu, ale podkreśla, że pomimo zmiany osiągnięto by niemal taki sam wynik, jak przy aktualnych kryteriach odnoszących się do klęsk o zasięgu regionalnym, czyli że prawie wszystkie klęski o zasięgu regionalnym nadal zostałyby uznane za niedopuszczalne; w związku z tym jest zdania, że tak wysoki próg nie będzie stanowił rozwiązania, którego oczekują obywatele, a zatem nie będzie można uniknąć frustracji ofiar klęsk, które nadal będą oskarżały Unię o brak wrażliwości na problemy obywateli;

23. przypomina, że zapobieganie klęskom żywiołowym ma kluczowe znaczenie w strategiach politycznych Unii i jest najtańszym sposobem zmniejszenia zagrożenia wiążącego się z klęskami; podkreśla, że regiony UE powinny w spójny sposób korzystać z różnych możliwości finansowania trwałego zapobiegania klęskom;

24. podkreśla, że należy w jasny sposób uwzględnić susze w zakresie tematycznym Funduszu Solidarności w celu złagodzenia społeczno-ekonomicznych skutków tych zdarzeń w kontekście postanowień ramowej dyrektywy wodnej, biorąc pod uwagę, że jest to trwały problem strukturalny, w którego przypadku trudno przestrzegać ustalonych terminów zgłaszania wniosków, a który ma poważne konsekwencje dla społecznego i gospodarczego rozwoju dotkniętych regionów; w związku z tym stwierdza, że w przypadku dotkliwych susz lub innych klęsk żywiołowych, które następują powoli, należy wprowadzić szczegółowe przepisy określające datę pierwszego działania władz wobec danego zjawiska, co pozwoli na szybką i jasną pod względem prawnym reakcję;

25. wzywa Komisję do rozważenia i dostosowania kryteriów, tak aby Fundusz Solidarności pozwalał na szybką reakcję na klęski żywiołowe o charakterze śródziemnomorskim, które stanowią – po części z powodu zmiany klimatu – większość klęsk żywiołowych, jakie w ostatnich latach następują w Unii Europejskiej;

26. przypomina, że FSUE nie obejmuje wszystkich szkód spowodowanych wystąpieniem klęski żywiołowej oraz że z tego względu szkody objęte tym instrumentem trzeba należycie określić w przyszłym wniosku dotyczącym rozporządzenia;

27. podkreśla, że istniejące instrumenty sprawiają, że trudno jest właściwie reagować na szczeblu UE na poważne kryzysy niebędące wynikiem klęsk żywiołowych, jak wykazały przypadki wypadków przemysłowych i poważnych sytuacji kryzysowych dotyczących zdrowia publicznego; podkreśla również, że konieczne jest, by w przypadku zaistnienia takich kryzysów Unia Europejska dysponowała odpowiednimi narzędziami, aby móc podjąć właściwe działania;

⁽¹⁾ Ustanowiona przez Eurostat Nomenklaturze Jednostek Terytorialnych dla Celów Statystycznych, poziom regionalny 2: podstawowe regiony do celów stosowania regionalnych strategii politycznych.

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

28. przypomina o niezbędnym uzupełnianiu się FSUE z innymi instrumentami finansowania, takimi jak fundusze strukturalne, w reakcji na klęski żywiołowe, przy wykorzystaniu synergii z tymi mechanizmami i związanymi z nimi programami;

29. nalega, aby w kolejnych ramach finansowych na lata 2014–2020 zapewniono regionom wystarczającą elastyczność i możliwość redystrybucji zasobów dla nich przeznaczonych, tak aby mogły zwiększyć środki dostępne w przypadku klęsk, jeżeli uznają to za konieczne i właściwe, wzywając Komisję Europejską do dokonania w odpowiednim czasie przeglądu obowiązującego rozporządzenia, który powinien zbiec się w czasie z nowym okresem finansowym;

o

o o

30. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także parlamentom państw członkowskich.

P7_TA(2013)0004

Postępowanie administracyjne w UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2013 r. zawierające zalecenia dla Komisji w sprawie prawodawstwa dotyczącego postępowania administracyjnego w Unii Europejskiej (2012/2024(INL))

(2015/C 440/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 298 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w którym uznaje się prawo do dobrej administracji za podstawowe prawo obywateli,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽²⁾,
- uwzględniając bogate orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w którym uznano zestaw ogólnych zasad prawa administracyjnego w oparciu o tradycje konstytucjonalne państw członkowskich,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 6 września 2001 r. w sprawie specjalnego sprawozdania Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dla Parlamentu Europejskiego w następstwie badania z własnej inicjatywy na temat istnienia i powszechnej dostępności, w poszczególnych instytucjach i organach wspólnotowych, Kodeksu dobrego postępowania administracyjnego⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję Komisji 2000/633/WE, EWWiS, Euratom z dnia 17 października 2000 r. zmieniającą Regulamin poprzez załączenie Kodeksu dobrego postępowania administracyjnego personelu Komisji Europejskiej w ich kontaktach ze społeczeństwem⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

⁽³⁾ Dz.U. C 72 E z 21.3.2002, s. 331.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 267 z 20.10.2000, s. 63.